

foc i lloc

Menú o carta?

La CASS és dels afiliats. La CASS és teva

DELFI **ROCA**

La notícia que la CASS incompleix la Carta Social Europea ha saltat a la palestra informativa. Des de la seva creació ben poques han estat les modificacions per fer evolucionar la porta d'entrada a la sanitat pública per als seus afiliats. És un tema important, perquè Andorra, o serà solidària i justa, o no serà. Per tant, un dels esforços a fer és el d'estimular i implicar els afiliats en aquest organisme. Quina deu ser avui la percepció de la població sobre la CASS? Probablement la d'un òrgan fred i insensible, generador de conflictes, que només pensar de tenir-hi tractes genera mal confiança. Aquest estat d'ànim no és el més indicat quan es passa un tràngol de salut. És llavors quan la persona necessita més l'escalf dels seus, així com la confiança que el sistema de Seguretat Social no el transformarà en un indigent en un tres i no res. Perquè la salut és el més important. Quan la salut falla i s'ha d'estar de baixa una temporada llarga per tornar aviat a la feina, el malalt ha de saber del cert que no es veurà privat dels recursos bàsics per tirar endavant. I amb un abonament del 53% del sou després del primer

mes de baixa per malaltia, o, encara pitjor, la d'un 66% del sou en cas d'accident de treball o malaltia laboral, ja em direu si l'estat d'ànim del malalt és l'ideal per a una prompta recuperació. Cal, al meu entendre, aconseguir una percepció més solidària de la CASS. No només ha de ser-ho, sinó que ho ha de semblar. És important per a Andorra que la població se senti segura, no només enfront dels delictes penals, sinó també contra els embats de l'avenir. Com els que generen els problemes de salut. Cal, per una banda, accentuar les polítiques de prevenció, i per l'altra invertir per deixar de ser una societat profundament malalta. Les empreses tenen un gran rol a jugar en aquests aspectes. Cal escoltar la seva veu. Ara bé, quan la patronal proposa disminuir les despeses en sanitat per evitar incrementar els impostos, cal recordar-l'hi que el gaudi del grau màxim de salut que es pugui aconseguir és un dels drets fonamentals de tot ésser humà sense distinció de raça, religió, ideologia política o condició econòmica o social. És millor, doncs, escollir dins la carta social europea que en el menú de diari.